

MATKA

Začínáme nový školský rok

1. Majú sa deti učiť len pre známky?

Chodili ste radi do školy? Určite väčšina z nás áno, najmä kvôli predmetom, ktoré nás bavili, kvôli spolužiakom a srande v kolektíve. Predmety, ktoré nás nebavili a skúšania, či písomky sme kvôli tomu i radi pretrpeli. Bola to súťaž, konkurencia v talentoch, radosť z úspechov i slzy sklamaní, či strachu zo zlej známky. Bola tam ale správna motivácia? Psychológovia, často kritizujú systém známkovania za pomýlený, z dôvodu, že pre žiaka sa nestáva cieľom jeho samotné vzdelanie a tvorivosť a tým osobné životné naplnenie a ošoh pre spoločnosť, ale cieľom a to pomýleným, sa mu stáva dosahovanie konkrétnej známky -čo dieťa obmedzuje v rozvoji osobnosti.

Stres zo zlej známky vyvoláva v dieťaťu istý psychický blok, ktorý mu bráni zdravo riskovať, byť zvedavým, či mať vlastný názor..

2. Ako my motivujeme svoje deti k učeniu?

Každému slušnému rodičovi sa zdá normálne ak dieťa smeruje k vzdelaniu. Je na to viacero dôvodov. Je veľká skupina rodičov, ktorým záleží na vzdelaní dieťaťa preto, aby dosiahlo významné spoločenské postavenie a vyšlo sa ťažkej práci nevzdelaných. Dalo by sa to pochopiť, zvlášť ak rodič celý život ťažko čestne drie v nejakom podniku a nikdy v tejto spoločnosti ešte nebol primerane finančne odmenený. Manuálne práce sú „podlahou“ platobných tabuliek. Pritom si často tvorcovia týchto tabuliek nevedia ani predstaviť aká námaha je za ôsmimi hodinami práce. Keď sa v škole so žiakmi o tom rozprávame, väčšina z nich nechce ani počuť o tom, žeby si zarábala spôsobom čestnej práce, lebo majú doma rodičov, ktorí z toho nikdy nemali ošoh za celý svoj život. Jedinou odmenou im v lepšom prípade je dobrý pocit, alebo v horšom podlomené zdravie tak, že vás nijaký poisťovák ani nepoistí, lebo ste pre

poistovňu riziko, žeby vám niekto ujmu aspoň finančne vynahradil. Dnešné deti a mladí ľudia prestávajú túžiť i po pracnom vzdelávaní. Vôbec rebelujú a začínajú osobnostne odmietat' námahu ako takú. Uverili svetu reklám ľahkého a rýchleho zisku a tiež vzoru dlhoročne skorumpovaného podnikateľského prostredia v našom štáte, že sa dá široko rozptylne kradnúť – stačí ak máte vhodné postavenie a vhodných kamarátov, že vo vysokých kruhoch je to už nie krádež, ale v peknom obleku a v drahom aute sa to volá- šikovnosť a podnikavosť.

je to beztrstné. Malé ryby“ sú vo väzení. Ja sa musím dostať do toho „väčšieho akvária“ – toto je sen väčšiny mladých ľudí a žiakov v našich školách. Spoločnosť položila svoju prioritu ako najvyššiu : majetok a kapitál a deti nie sú slepé, že iné hodnoty sa v správach nevyzdvihujú. O čestnej práci sa nedočítate na titulkách časopisov ako o veľkej výhode.

A tak sa školské reformy stále menia, menia sa formy prístupov k žiakom a k vzdelávaniu, ale efekt sa nedostavuje, vzťah mnohých žiakov k vzdelaniu zostáva ľahostajný, lebo trend spoločnosti sa

Len sa tam musím nejako dostať do tých „kruhov“ drahých áut a oblekov, lebo tam „hore“ len tam

nezmenil, kapitál „hrá prim“ a deti neoklamete, že nám dospelým záleží na slušnom živote, na pekných

myšlienkach múdrych vzdelancov, keď slušného života v spoločnosti je čoraz menej. My – spoločnosť sme ten najsledovanejší predmet, ktorí žiaci pozorujú a nie sú naivní, môžete mi veriť. Nie je ľahké ich oklamať. Dobre si „vykukali“ o čo v spoločnosti ide a za tým idú. Na pekné školské mottá môže pokojne padať na nástenkách prach, nebudú ich čítať, ani brať vážne, ak ich neberieme vážne my.

Potom je ľahostajná skupina rodičov, ktorí svoje deti nemotivujú všeobecne k ničomu poriadnemu a už vôbec nie k vzdelaniu. Je to dráma zaostalých detí, zakopaných talentov, ktorí sa proste narodili na nesprávnom mieste a nesprávnym rodičom. Napadlo ma jedno malé dieťa v našej škole, ktoré sa za celý školský rok neodvážilo povedať nahlas ani jednu vetu, nieto ešte, aby rozlíšilo farby, počítalo do desať, cvičilo na telesnej, či sa smialo s kamarátmi a hralo. Úloha rodiča je nezastupiteľná. Škola nikdy nemôže nahradiť matku a otca a domov, ktorý dieťa postaví na nohy a do života, takisto ako rodičia nikdy nemôžu nahradiť školu v jej schopnostiach a kompetenciách rozvíjať dieťa v rôznych oblastiach spoločenského života. Je tu spolupráca

medzi nimi preto nesmierne dôležitá.

Stojíme na prahu nového školského roka. Deti vstúpili do školských brán po dlhej odmlke koronavírusu plné zážitkov z prázdnin, z nových kamarátov, na úlohy nemajú ešte ani pomyslenia, v hlave len zábava a huncúctvo. ale sú to deti z našich rodín a našej spoločnosti a tá ich potrebuje, potrebuje ich talenty, ich dôveru v systém, že má zmysel. Naša spoločnosť potrebuje ich osobnosti, aby zo škôl vychádzali mladí ľudia nie len vzdelaní, ale aj tvoriví a predovšetkým slušní a čestní. Je to pre školu veľká úloha, náročná ale krásna. Prosme preto nebeského Otca týchto rozšantených detí a mladých ľudí, aby ich to, čo je pokazené v spoločnosti nepokazilo, aby mali dosť múdrosti od Ducha Svätého vedieť si správne vybrať to dobré a silu opraviť chyby, ktoré tu zostali po tých, čo boli pred nimi. Prosme i nebeskú Matku – Najčistejšiu Máriu, aby našim deťom vrátila do srdca vieru, že len čistý život im prinesie pravé šťastie. Nech za nás všetkých rodičov, učiteľov i žiakov oroduje u svojho milovaného Syna, ktorému nič nie je nemožné.

Anna Rybárová

Myšlienky na zamyslenie

„Láska a služba dodávajú nášmu životu zmysel a robia ho krásnym, lebo vieme pre koho a pre čo sa namáhame: v mene Krista, ktorý nás miloval a začal nám slúžiť ako prvý. Vari je čosi väčšie, ako uvedomiť si, že sme milovaní? Akože nedopovedať radostou na Pánove očakávania? Láska je jedinečným svedectvom, ktoré otvára dvere nádeji, služba bratom mení život, lebo ukazuje, že nádej a život v bratstve sú oveľa silnejšie, ako akékoľvek pokušenie zúfať. Láska je schopná zvíťaziť za každých okolností.

Ján Pavol II.

Boh nežiada nemožné, ale pripomína, aby sme robili čo môžeme a modlili sa za to, že nemôžeme a on nám pomôže, aby sme mohli. Všetko, čím musíme urobiť je veriť mu.

Sv. Augustín

PREČO KREŠŤANSKÉ POZDRAVY?

Jedným z pravidiel slušného správania je pozdraviť pri stretnutí. Toto pravidlo sa vo všeobecnosti dodržiava. Pozdraviť druhého – to je predsa celkom prirodzené. Či už v kruhu svojej rodiny, s príbuznými, alebo na pracovisku či na ulici. Keď zočíme druhého človeka, pohľadom ho objímeme a už nám z úst vytryskne pozdrav. Aký? Podľa času, situácie, okolností, krátky, či dlhší. Naša milujúca duša je totiž vždy pohotová pozdraviť človeka, ktorého stretneme, ak nám nie je celkom cudzí.

A tak si človek vytvoril veľa pozdravov, ktorými želá dobro tým, s ktorými ho deň postaví tvárou v tvár. Tie pozdravy sa dedili z pokolenia na pokolenie. Vinšovanie dobrej pohody, zdaru od rána do noci sa podáva pozdravmi rovnakými na celom svete: „Dobré ráno.“ „Dobrý deň.“ „Dobrý večer.“ „Dobrá noc.“ „Šťastnú cestu.“ . . . Do-

dnes sa nezapadlo na rímsky pozdrav „Ave“ – Zdravas, buď zdravý“!

No okrem týchto laických pozdravov vytvorili naši kresťanskí predkovia pozdravy náboženské, ktoré mali vznešený cieľ a hlboký význam: človeče, uvedomuj si, že si Božím dieťaťom, že tvoj život je závislý na Bohu, že podľa apoštola Pavla „v ňom žijeme, hýbeme sa a sme“. On nám dáva zdravie, silu, všetko. .

Ako veriaci by sme mali používať kresťanské pozdravy. No následkom predchádzajúceho totalitného obdobia ako aj rôznymi spoločenskými zmenami kresťanský pozdrav akoby stratil svoj predchádzajúci rozmer. Často sa stáva, že kto kresťanský pozdraví druhého v rámci určitého spoločenstva i miesta, na inom mieste toho istého človeka pozdraví obligátnym „Dobrý deň“. Keď som sa spytovala na dôvod, dostala som rôzne odpovede: „Tak som bol

naučení – doma (na dedine) kresťan-
sky a v meste tak obyčajne“. „Ani som
sa nad tým nezamyslel.“ „Veď to je jed-
no, hlavná vec, že človek pozdraví.“

Nie je však pozdrav ako pozdrav. Po-
zdrav „Dobrý deň“ nie je zlý. Vyjadruje
žičenie dobra pre toho druhého. Kresťan-
ský pozdrav „Pochválený buď Ježiš
Kristus!“ má však úplne iný rozmer.
Je to predovšetkým strelná modlitba,
modlitba chvály. Kresťan, keď takto
pozdraví iného kresťana, pozýva ho,
aby sa pripojil k tejto modlitbe. A táto
modlitba má veľký účinok. „Lebo,
kde sú dvaja alebo traja zhromažde-
ní v mojom mene, tam, som ja medzi
nimi.“ (Mt 18, 19-20). Tieto Ježišove
slová posúvajú kresťanský pozdrav od
formálneho naplnenia pravidla slušné-
ho správania k modlitbe, ktorá umož-
ňuje prítomnosť Boha jedinečným
spôsobom. Kresťanský pozdrav je aj
naším svedectvom pred týmto svetom.
Je potrebné mať na mysli slová nášho
Pána: „Kto sa bude hanbiť za mňa a za
moje slová pred týmto cudzoložným a
hriešnym pokolením, za toho sa bude

hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve
svojho Otca so svätými anjelmi.“ (Mk
8, 38)

Kresťanský pozdrav nám pripomína,
že sme prijali Ježiša Krista za vládcu
svojho života. Toto pripomenutie nás
posilní, aby sme nasledujúce okamihy
prežívali podľa Božej vôle.

Dievča bolo dlhší čas v Čechách, kde
si odvyklo kresťansky zdravieť. Keď sa
vrátila na Slovensko, zdravila ľudí ob-
ligátnym „Dobrý deň.“

Raz pozdravila starčeka sediaceho na
lavičke pred domom. Starček zvaž-
nel a s dôrazom jej odpovedal: „Len
dočasu“. Potom pokračoval: Už som
prežil všelijaké pozdravy. Bolo aj „Jó
napot!, ale to bolo len dočasu. Bolo aj
„Nastráž“!, ale aj to bolo tiež dočasu.
A bolo aj „Práci česť!“, a to bolo tiež
dočasu. Ale „Pochválený buď Pán Ježiš
Kristus, to je Naveky. Amen.“

Kresťanský pozdrav má veľký význam
i hodnotu. Nebojme sa teda zdravieť
navzájom ako kresťania.

Katarína Krompaská

KRÍŽ JE NAŠOU NÁDEJOU, SILOU A SVETLOM

Slávime sviatok kríža, ktorý zahnal
temnoty a navrátil svetlo. Slávime svia-
tok kríža, aby sme spolu s Ukrižovaným
boli pozdvihnutí do výšin, aby sme zem s
hriechom zanechali dolu a získali nebeské
dobrá.

Kristov kríž je našou nádejou. Sklopené

Kristove oči hľadajú každého hriešnika a
jeho rozopäté ruky chcú objat každého, i
toho najväčšieho hriešnika. Keď duchov-
ným zrakom pohliadneme na kríž, preží-
vame jeho víťazstvo a triumf. Keď potre-
bujeme, aby nás Ježiš očistil, pohliadneme
na jeho kríž s vedomím, že nám prináša

spásu a uzdravenie. Ak zložíme svoje hriechy, bolesti svojho srdca a choroby na jeho kríž, naše reptanie sa premení na radostné očakávanie.

Pre nás je prejavom Božej moci. Všetci máme možnosť v ňom zvíťaziť proti všetkým nepriateľom našej nesmrteľnej duše. Už sv. Pavol napísal: „Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.“ Z Kristovho kríža kresťan čerpá silu. Pohľad na Ukrižovaného dáva kresťanovi takú silu, že vykoná veci, ktoré neveriaci nemôžu ani pochopiť. Preto majú pre tieto veci iba jediný výraz a to „bláznovstvo.“ Nepriatelia cítia, že tak, ako krížom bol premožený hriech, diabol, peklo i smrť, podobne i tým istým krížom bude premožený aj ich hriech nenávisť, zloby, nevery a každý nepriateľ kríža. Preto sme svedkami tolkej nenávisťi a tolkého boja proti krížu.

Kristus na kríži je i naše svetlo. Len vo svetle kríža môžeme nájsť správny pohľad na seba, na svojho blízkeho i na Pána Boha. Kríž je najlepšie zrkadlo, v ktorom vidíme aký sme. V tomto zrkadle vidíme akým veľkým zlom sú naše hriechy, ktoré Boh vo svojej spravodlivosti musel potrestať. Tu vidíme Božiu lásku k nám, ktorá naše hriechy trestá na nevinnom Synovi, aby mohla ušetriť nás vinných, ktorí sme si trest zaslúžili.

V dedine pri ceste stál veľký drevený kríž. Raz počas veľkého vetra sa na kríži poškodila pravá ruka ukrižovaného. Kňaz prišiel k pánovi, ktorý býval v blízkosti kríža, poprosil ho, aby mu pomohol pribiť uvoľnenú ruku na kríž. I keď ten nikdy nechodieval do chrámu, zobral rebrík, klince, kladivo a šiel spolu s kňazom ku krížu.

Keď prišli ku krížu, postavil

rebrík a on naň vystúpil. Jednou rukou držal klince a v druhej ruke mal kladivo. Už chcel kladivom udrieť po hlavičke klinca, ale ruka s kladivom mu klesla a on povedal: „Nie, ja nemôžem.“ „Prečo nemôžete?“ pýta sa kňaz. On odpovedá: „Až teraz som si uvedomil, koľko klincov som vrazil do Kristových rúk a nôh svojimi hriechmi.“ Potom zostúpil z rebríka a povedal: „Viac už nechcem hrešiť!“

Skúsme dnes vnímať kríž akoby prvý raz. Pohliadnime na Ježišovo utrpenie, krutú smrť a zmŕtvychvstanie, ako na niečo, čo urobil pre nás, ako na niečo čo nám prinieslo nový život. Pokúsme sa o to, bez ohľadu na to, s akým problémom sa práve teraz vyrovnávame.

Ocitol si sa v biede? Pozri na kríž. Nemôže byť väčšia bieda ako obnažený Ježiš na kríži.

Ocitol si sa opustený? Pozri na kríž, na opusteného Ježiša, ktorého apoštoli a učeníci opustili!

Ocitol si sa v chorobe? Lekári hovoria, že smrť na kríži, je najbolestnejšia smrť, lebo pri umieraní odsúdenec umiera na všetky choroby a poslednou je zadusenie. Pozri na kríž!

Ocitol si sa v akomkoľvek utrpení? Pohľad na kríž ti uľaví v bolestiach a dá silu vytrvať v dobrom až do konca.

V Kristovom kríži hľadáme útechu a posilu v každom našom položení. Často si vzdychajme: „Ukrižovaný Ježišu, zmluj sa nad nami!“

Kiežby tento sviatok nebol pre nás iba ďalšou cirkevnou tradíciou, ale dňom skutočného zvelebovania Pána!

Štefan Kosturko

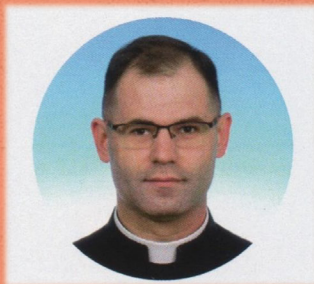

*Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti,
lebo si svojim krížom vykúpil svet.*

Farnosť Breznička srdečne pozýva všetkých farníkov
a ctiteľov Kristovho kríža na odpustovú slávnosť
Povýšenia Svätého kríža, ktorá sa uskutoční

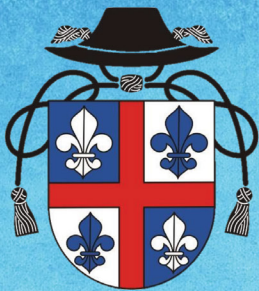
13. septembra 2020 o 10.30
v rímskokatolíckom kostole v Kalinove.

Hlavný celebrant
Mgr. Peter Manko,
novokňaz, kaplán Lučenec

*„Nik nevystúpil do neba, iba ten, čo zostúpil z neba, Syn človeka. A ako
Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka,
aby každý, kto verí, mal v ňom večný život.“*

*Šťastná si naozaj, svätá Panna Mária,
a všetkej chvály najhodnejšia, lebo z teba
vyšlo slnko spravodlivosti, Kristus, náš Boh.*

235

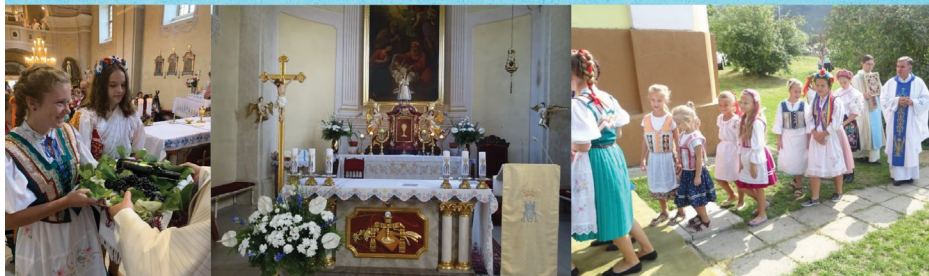
1785 – 2020

Farnosť Breznicka srdečne pozýva všetkých farníkov
a mariánskych ctiteľov na odpustovú slávnosť
Narodenia Panny Márie, ktorá sa uskutoční
6. septembra 2020 o 10:30
vo farskom kostole v Breznicke.

Hlavný celebrant **doc. Dr. Ján Veľbacký,**
PhD., Katedra praktickej teológie Teologickej
fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku
(Košice); prorektor KU v Ružomberku
pre výskum a umenie

*Nebeský Otče, vďaka Ti za všetky dobrodenia,
ktoré sme od Teba dostali my aj naši predkovia v Tvojom chráme.
Kráľovná Novohradu, oroduj za nás.*

Vydavateľ: RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, farnosť Breznicka; Breznicka 216, 98502;
web: www.farnostbreznicka.sk; email: breznicka@fara.sk